

beoordelen van zodanige aanvraag zullen uiteraard de nieuwe normen in acht genomen moeten worden. Ingeval van weigering staat de aanvrager beroep op de artikelen 12 en 13 open.

Artikel 17.

Zoals in de memorie van toelichting op het wetsontwerp, dat geworden is de wet van 12 februari 1948, Stb. I 55, door de toenmalige Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Stb. Medegedeeld, zal de vraag, welk adviesorgaan moet worden ingeschakeld bij beschikkingen op verzoeken om onroerende goederen aan te merken als landgoed in de zin van artikel 1 van de Natuurschoonwet 1928, bij de definitieve wettelijke regeling van de natuurbescherming moeten worden opgelost. Het lijkt gewenst, in afwachting van die wettelijke regeling, de bestaande toestand, waarbij de directeur van het Staatsbosbeheer als adviserende instantie optreedt, voorshands te bestendigen.

De Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, A. Vondeling.
De Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, René Höppener.

NEGATIEVE BESCHERMING VAN ONZE BOSSEN ALLEEN IS NOG NIET VOLDOENDE

Het heeft reeds geruime tijd de aandacht van het Provinciaal Bestuur van Utrecht en van verschillende andere belanghebbende instellingen en instanties, zoals de Stichting „Het Utrechts Landschap“, dat het zo rijk met natuur- en landschapsschoon gezegende gebied van de Utrechtse Heuvelrug van grote betekenis is in verband met de recreatie-behoefte van het Nederlandse volk. Vooral de bevolkingstoename en de ruimtelijke ontwikkeling in het westen des lands doen verwachten, dat deze betekenis steeds groter zal worden.

Daarom is het van groot belang, dat doeltreffende maatregelen worden genomen tot bescherming en behoud van het natuur- en landschapsschoon in dit gebied, dat niet ten onrechte staat als „de Stichtse Lustwarakel“. Naast de belangrijke activiteiten, die verschillende particuliere instellingen ontwikkelen, verdient het in dit verband vermelding, dat ook het Provinciaal Bestuur in de vorm van de voorbereiding van een streekplan voor de Utrechtse Heuvelrug een initiatief heeft genomen, ten einde te geraken tot een aanvaardbare ruimtelijke ontwikkeling en recht doet wedervaren.

Men kan er echter niet mee volstaan, het natuur- en landschapsschoon slechts op negatieve wijze voor aantasting te behoeden. Daarnaast is het noodzakelijk, dat positieve maatregelen worden genomen om te waarborgen, dat de aldus beschermde bosgebieden ook inderdaad een recreatieve functie kunnen vervullen. Een enige jaren geleden door Gedeputeerde Staten van Utrecht ingestelde werkcommissie ter bestudering van de met een en ander verband houdende vraagstukken onder voorzitterschap van Jhr. W. H. de Beaufort, onder-voorzitter van de stichting „Het Utrechts Landschap“, kwam blijkens een in het begin van dit jaar uitgebrachte rapport tot de conclusie, dat dit doel niet bereikt kan worden zonder medewerking van de betrokken beseigenaren.

Daarom heeft het Provinciaal Bestuur van Utrecht onlangs een bijeenkomst van beseigenaren in het gebied van de Utrechtse Heuvelrug belegd, om met de belanghebbende beseigenaren overleg te plegen omtrent de hier aan de orde zijnde problemen. Als resultaat van dit overleg werd in die bijeenkomst onder voorzitterschap van mr. H. W. de Vink, lid van Gedeputeerde Staten van Utrecht, voorlopig bestuur benoemd ter voorbereiding van een organisatie van beseigenaren in het gebied van de Utrechtse Heuvelrug, welke organisatie te zijner tijd met de overheid en andere instellingen zal kunnen samenwerken ter bereiking van het gestelde doel.

Het resultaat van de werkzaamheden van dit voorlopig bestuur, waarin naast de betrokken beseigenaren ook enkele gemeenten, de Stichting „Het Utrechts Landschap“, de Nederlandse Vereniging van Beseigenaren, het Bosschap, het Staatsbosbeheer en de A.N.W.B. vertegenwoordigd zijn, dient thans te worden afgewacht.

Biltse Courant 21-11-1958.